

IV. DIN JURISPRUDENTA ÎCCJ

RIL

• ABSTRACT

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the appeal in the interest of the law), a decision on admission was delivered in relation to the Criminal Code.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 29/2019
(M. OF. NR. 63/30.01.2020): ART. 65 ALIN. (3)
DIN CODUL PENAL**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Acte normative	Articole	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 29/2019 (M. Of. nr. 63 din 30 ianuarie 2020)	Complet RIL	C. pen.	Art. 65 alin. (3)	Aplicarea pedepselor accesorii constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a)-b) și lit. d)-o) din C. pen., a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară, nu este posibilă în cazul dispunerii unei soluții de condamnare la pedeapsa amenzii.

În M. Of. nr. 63 din data de 30 ianuarie 2020 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 29/2019 prin care s-a dezbătut **recursul în interesul legii referitor la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 65 alin. (3) din Codul penal.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **aplicarea pedepselor accesorii constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a)-b) și lit. d)-o) din C. pen., a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară, nu este posibilă în cazul dispunerii unei soluții de condamnare la pedeapsa amenzii.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 65 alin. (3) din Codul penal

„(3) Pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării unor drepturi se execută din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 29/2019

Prin **Decizia nr. 29/2019**, ÎCCJ (Complet RIL) *a admis* recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: **„în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 65 alin. (3) din Codul penal, aplicarea pedepselor accesorii constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d)-o) din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară, nu este posibilă în cazul dispunerii unei soluții de condamnare la pedeapsa amenzii”.**

HP

• ABSTRACT

Furthermore, in relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), five decisions were published regarding Law no. 303/2004 on the statute of judges and prosecutors, Framework-law no. 153/2017 on the remuneration of staff paid from public funds, Law no 255/2010 on the expropriation for a public utility cause, Law no. 272/2004 on the protection and promotion of child rights and the Code of criminal procedure.

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 43/2019 (M. OF. NR. 22/14.01.2020): ART. 83² DIN LEGEA NR. 303/2004 PRIVIND STATUTUL JUDECĂTORILOR ȘI PROCURORILOR

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 43/2019 (M. Of. nr. 22 din 14 ianuarie 2020)	Complet DCD/C	Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, text introdus prin Legea nr. 118/2014 pentru completarea	Art. 83 ²	Dispoziția legală menționată nu se aplică în cazul condamnărilor pentru infracțiuni săvârșite anterior intrării sale în vigoare.

		Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor		
--	--	--	--	--

În M. Of. nr. 22 din 14 ianuarie 2020 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 43/2019** prin care s-a dezbătut sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, referitor la **interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 83^{^2} din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că, **dispoziția legală menționată nu se aplică în cazul condamnărilor pentru infracțiuni săvârșite anterior intrării sale în vigoare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

„Art. 83^{^2} - (1) Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 831 și de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, precum și una din infracțiunile cuprinse în titlul IV din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, «Infracțiuni contra înfăptuirii justiției» săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii.

(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1) atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu sau, după caz, suspendarea plății pensiei de serviciu, dacă aceasta a fost acordată până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală beneficiază, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

(3) Dacă se dispune clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, încetarea procesului penal sau renunțarea la aplicarea pedepsei față de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, acesta este repus în situația anterioară și i se plătește pensia de serviciu de care a fost lipsit ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale sau, după caz, diferența dintre aceasta și pensia din sistemul public încasată după punerea în mișcare a acțiunii penale.

(4) Hotărârea de condamnare sau prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, rămasă definitivă, se comunică de către instanța de executare Consiliului Superior al Magistraturii. Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori va informa Casa Națională de Pensii Publice cu privire la apariția uneia dintre situațiile prevăzute de prezentul articol care are ca efect acordarea, suspendarea, încetarea sau reluarea plății pensiei de serviciu ori, după caz, suspendarea sau reluarea procedurii de soluționare a

cererii de acordare a pensiei de serviciu. Informarea Secției pentru judecători sau, după caz, a Secției pentru procurori cuprinde elementele necesare pentru aplicarea măsurii respective de către casele teritoriale de pensii, inclusiv datele de identificare a persoanei, temeiul de drept al măsurii, precum și data de la care se aplică.”

Jurisprudența Curții Constituționale

În acest sens, Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale supuse interpretării, însă poate prezenta relevanță cu privire la dezlegarea problemei de drept în discuție Decizia nr. **436 din 8 iulie 2014** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea nr. **303/2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Raportul asupra dezlegării chestiunii de drept

Judecătorul-raportor a apreciat că sunt întrunite condițiile pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Astfel, dispozițiile art. 83² sunt aplicabile în cazul condamnărilor pentru infracțiunile la care face referire textul de lege menționat, indiferent de data săvârșirii acestora, inclusiv cu privire la judecătoria al căror drept la pensie de serviciu a fost stabilit și pus în plată anterior completării Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 118/2014, dar a căror condamnare a intervenit după această modificare legislativă.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 43/2019

Prin **Decizia nr. 43/2019, ÎCCJ (Complet DCD/C) a admis** sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Astfel, Înalta Curte a stabilit faptul că, „*în interpretarea și aplicarea art. 83² din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004, dispoziția legală menționată nu se aplică în cazul condamnărilor pentru infracțiuni săvârșite anterior intrării sale în vigoare*”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 41/2019
(M. OF. NR. 21/14.01.2020): ART. 5 ȘI ART. 12 DIN ANEXA NR. I
CAPITOLUL I LIT. B DIN LEGEA-CADRU NR. 153/2017
PRIVIND SALARIZAREA PERSONALULUI PLĂTIT
DIN FONDURI PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 41/2019 (M. Of. nr. 21 din 14 ianuarie 2020)	Complet DCD/C	Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare	Art. 5 și Art. 12 din Anexa nr. I capitolul I lit. B	În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 și art. 12 din anexa nr. I capitolul I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în calculul drepturilor salariale pentru plata cu ora nu se include și gradația de merit.

În M. Of. nr. 21 din 14 ianuarie 2020 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 41/2019 prin care s-a dezbătut sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări

sociale, referitor la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 și art. 12 din Anexa nr. I capitolul I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că, în calculul drepturilor salariale pentru plata cu ora nu se include și gradația de merit.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare

Anexa nr. I Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”

Capitolul I lit. B Reglementări specifice personalului didactic din învățământ

„Art. 5 – (1) Personalul didactic din învățământ, inclusiv personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare, beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul inspectoratului școlar, bibliotecilor centrale universitare, respectiv al instituției de nivel superior și reprezintă o creștere cu 25% a salariului de bază deținut. Gradația de merit se atribuie pe o perioadă de 5 ani.

(2) Metodologia și criteriile de acordare a gradației de merit se elaborează de către Ministerul Educației Naționale pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar, pentru personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare și de senatele universitare pentru instituțiile de învățământ superior.

(3) Pentru personalul didactic de predare din învățământul universitar, care nu beneficiază de gradația de merit prevăzută la alin. (1), se acordă, prin concurs, un spor de performanță academică. Acest spor se acordă pentru un număr de până la 15% din posturile didactice de predare existente la nivelul instituției de învățământ superior și reprezintă 10% din salariul de bază deținut. Sporul de performanță academică se atribuie pe o perioadă de un an. Numărul de beneficiari, metodologia și criteriile de acordare a sporului de performanță academică se elaborează de către senatele universitare și se va plăti exclusiv din venituri proprii.

Art. 12 – (1) Personalul didactic de predare, de conducere, îndrumare și control, inclusiv cadrele didactice metodiste din unitățile de învățământ preuniversitar, poate fi salarizat și prin plata cu ora sau prin cumul, potrivit prevederilor Legii nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare. Calculul pentru plata cu ora sau prin cumul se face la norma didactică prevăzută de Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Modalitatea de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului educației naționale.”

Jurisprudența Curții Constituționale

Din verificările efectuate rezultă că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 5 și art. 12 din anexa nr. I capitolul I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017.

Raportul asupra dezlegării chestiunii de drept

Judecătorul-raportor a apreciat că, având în vedere evoluția reglementărilor legislative, se poate concluziona că în prezent, câtă vreme legea nu mai prevede, pe de o parte, includerea gradației de merit în salariul de bază, iar pe de altă parte, în cazul calculului drepturilor salariale corespunzătoare regimului de plată cu ora, nici raportarea la gradația de merit, opțiunea legiuitorului a fost aceea de a nu mai include acest beneficiu în cazul salarizării în regim de plată cu ora.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 41/2019

Prin **Decizia nr. 41/2019, ÎCCJ (Complet DCD/C) a admis** sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Astfel, Înalta Curte a stabilit faptul că, *„interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 și art. 12 din anexa nr. I capitolul I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în calculul drepturilor salariale pentru plata cu ora nu se include și gradația de merit”*.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 44/2019
(M. OF. NR. 46/23.01.2020): ART. 25 ALIN. (2)
DIN LEGEA NR. 255/2010 PRIVIND EXPROPRIEREA
PENTRU CAUZĂ DE UTILITATE PUBLICĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Acte normative	Articole	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 44/2019 (M. Of. nr. 46 din 23 ianuarie 2020)	Complet DCD/C	Legea nr. 255/2010	Art. 25 alin. (2)	În interpretarea art. 25 alin. (2) din Legea nr. 255/2010, scutirea de la plata taxelor datorate ISC vizează exclusiv lucrările realizate în legătură cu o expropriere pentru cauză de utilitate publică în cadrul proiectelor cuprinse în programul Ministerului Transporturilor, Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine, Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Economiei, Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale pentru Resurse Minerale sau în cele ale autorităților administrației publice județene și locale privind dezvoltarea de obiective de interes național, respectiv de interes județean și local.

În M. Of. nr. 46 din 23 ianuarie 2020 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 44/2019 prin care s-a dezbătut sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția I civilă, referitoare **la interpretarea dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 255/2010, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 233/2018.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că, în interpretarea și aplicarea respectivelor dispoziții, **scutirea de la plata taxelor datorate Inspectoratului de Stat în Construcții vizează exclusiv lucrările realizate în legătură cu o expropriere pentru cauză de utilitate publică** în cadrul proiectelor cuprinse în programul Ministerului Transporturilor, Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine, Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Economiei, Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale pentru Resurse Minerale sau în cele ale autorităților administrației publice județene și locale privind dezvoltarea de obiective de interes național, respectiv de interes județean și local.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 25 alin. (2) din Legea nr. 255/2010

„(2) Proiectele cuprinse în programul Ministerului Transporturilor, Departamentului pentru Investiții Străine și Parteneriat Public-Privat), Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale pentru Resurse Minerale sau în cele ale autorităților administrației publice județene și locale, privind dezvoltarea de obiective de interes național, respectiv de interes județean și local, sunt scutite de taxele către Inspectoratul de Stat în Construcții prevăzute de Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, și de Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.*

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 44/2019

Prin **Decizia nr. 44/2019**, ÎCCJ (Complet DCD/C) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția I civilă în dosarul nr. 3837/332/2017 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în **interpretarea dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 255/2010, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 233/2018**, Înalta Curte a stabilit că: **„Scutirea de la plata taxelor datorate Inspectoratului de Stat în Construcții vizează exclusiv lucrările realizate în legătură cu o expropriere pentru cauză de utilitate publică în cadrul proiectelor cuprinse în programul Ministerului Transporturilor, Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine, Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Economiei, Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale pentru Resurse Minerale sau în cele ale autorităților administrației publice județene și locale privind dezvoltarea de obiective de interes național, respectiv de interes județean și local.”**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 62/2019
(M. OF. NR. 51/27.01.2020): ART. 55 ALIN. (2)
DIN LEGEA NR. 272/2004 PRIVIND PROTECȚIA
ȘI PROMOVAREA DREPTURILOR COPILULUI**

De Redacția Pro Lege

<i>Decizia ÎCCJ</i>	<i>Complet ÎCCJ</i>	<i>Acte normative</i>	<i>Articole</i>	<i>Sumar</i>
Decizia ÎCCJ nr. 62/2019 (M. Of. nr. 51 din 27 ianuarie 2020)	Complet DCD/C	Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.	Art. 55 alin. (2)	<i>– persoana aflată în continuarea studiilor care se înscrie la o nouă facultate/specializare beneficiază de protecție specială în condițiile prevăzute de art. 55 alin. (2) din Legea nr. 272/2004, în măsura în care programul corespunzător de studii universitare de licență, conform art. 140 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, la care s-a înscris inițial nu este finalizat.</i>

În M. Of. nr. 51 din 27 ianuarie 2020 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 62/2019 prin care s-a dezbătut sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția civilă, referitoare la sintagma „dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi”.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că sintagma „dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi” se interpretează în sensul că persoana aflată în continuarea studiilor care se înscrie la o nouă facultate/specializare beneficiază de protecție specială în condițiile prevăzute de art. 55 alin. (2) din Legea nr. 272/2004,

în măsura în care programul corespunzător de studii universitare de licență, conform art. 140 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, la care s-a înscris inițial nu este finalizat.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 55 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.

„La cererea tânărului, exprimată după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi, protecția specială se acordă, în condițiile legii, pe toată durata continuării studiilor, dar fără a se depăși vârsta de 26 de ani”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 62/2019

Prin **Decizia nr. 62/2019**, ÎCCJ (Complet DCD/C) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția civilă, în dosarul nr. 74/119/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea **sintagmei** *„dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi”*.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **„sintagma «dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi» se interpretează în sensul că persoana aflată în continuarea studiilor care se înscrie la o nouă facultate/specializare beneficiază de protecție specială în condițiile prevăzute de art. 55 alin. (2) din Legea nr. 272/2004, în măsura în care programul corespunzător de studii universitare de licență, conform art. 140 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, la care s-a înscris inițial nu este finalizat”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 18/2019
(M. OF. NR. 66/30.01.2020): ART. 215 ALIN. (2) LIT. I)
DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Acte normative	Articole	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 18/2019 (M. Of. nr. 66 din 30 ianuarie 2020)	Complet DCD	C. proc. pen.	Art. 215 alin. (2) lit. i)	Obligația inculpatului de a nu conduce vehicule anume stabilite, impusă de organul judiciar pe timpul măsurii preventive a controlului judiciar conform art. 215 alin. (2) lit. i) din C. proc. pen., nu constituie o suspendare a exercitării dreptului de a conduce, iar încălcarea acesteia nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din C. pen.
		C. pen.	Art. 335 alin. (2)	

În M. Of. nr. 66 din 30 ianuarie 2020 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 18/2019 prin care s-a dezbătut sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția penală și pentru cauze penale cu minori, referitoare la **posibilitatea ca obligația inculpatului de a nu conduce vehicule anume stabilite, impusă de organul judiciar pe timpul măsurii preventive a controlului judiciar conform art. 215 alin. (2) lit. i) din C. proc. pen., să constituie o suspendare a exercitării dreptului de a conduce și să întrunească elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din C. pen.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că respectiva obligație **nu constituie o suspendare a exercitării dreptului de a conduce, iar încălcarea acesteia nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din C. pen.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 215 alin. (2) lit. i) din Codul de procedură penală**

„(2) Organul judiciar care a dispus măsura poate impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:

(...)

i) să nu conducă vehicule anume stabilite de organul judiciar;”.

Art. 335 alin. (2) din Codul penal

„(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 18/2019

Prin **Decizia nr. 18/2019**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția penală și pentru cauze penale cu minori în dosarul nr. 7.322/285/2017, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: **„Dacă obligația inculpatului de a nu conduce vehicule anume stabilite, impusă de organul judiciar pe timpul măsurii preventive a controlului judiciar conform art. 215 alin. (2) lit. i) din Codul de procedură penală, constituie o suspendare a exercitării dreptului de a conduce și întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal”.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **„obligația inculpatului de a nu conduce vehicule anume stabilite, impusă de organul judiciar pe timpul măsurii preventive a controlului judiciar conform art. 215 alin. (2) lit. i) din Codul de procedură penală, nu constituie o suspendare a exercitării dreptului de a conduce, iar încălcarea acesteia nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal”.**